

ECCLESIAE DEBRECINÆ,

De Morte

CLARISSIMI

THEOLOGI DN.

THOMAE FELEGIHAZII DEBRE-
cini, patriæ pastoris laudatissimi, inter medias pre-
ces hora 9. vespertina, diei decimi sextiveteris Ianuarii placidissimè
expirantis;

ANNO πρξθινουοιας

M. D. LXXXVI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A

JOHANNES GIVLAIO

*Scholæ Debrecinæ Rectoris in testimonium**sincerae suæ erga illum benevolentiae ac**observantiæ perpetuum, numeris**comprehensus.*

DEBRECINI

Typis Rodolphi Hofhalterii.

Prudentissimo laudatissimoq;
SENATVI DEBRECINO, IOHAN-
nes Giulai Scholæ Rector S. & felicitatem.

LABORAVI carmen istud querulum,
PATRES reverendi, vel potius
tumultuarie inter multiplices functio-
nis meæ molestias effudi; partim ut
communem luctum omnium in hoc oppido nostro
fidelium ob mortem fidelissimi pastoris nostri ali-
quomodo depingerem, aliisq; has pagellas inspe-
cturis testatum facerem; partim vero ut meam
erga virum hunc haud dubiè in beatam illã pia-
rum animarum coloniam translatum, hoc quali-
cunq; testimonio declararem observantiam ac pie-
tatem. Quod quoniam sub nomine Ecclesie no-
stræ (uti certè damnum et calamitas ex huius vi-
ri obitu redundans ad hanc præcipuè pertinet)
prodit, idcirco vobis infelices hasce strenas et do-
num satis lugubre, offerre libuit. Vos, ut eodem
quo à me offertur animo, hoc est candido ac bene-
volo, hoc quicquid est infelicium munerũ ac-
cipiatis, oratos omnes volo.

ECCLESIA DEBRECINA

Mæsta queritur.

SICCINE me miseram fors tristibus aspera fatis
Ludit, & est rebus semper iniqua meis ?
Siccine nulla quies nobis, sic nulla laborum
Finis, quod doleam sic mihi semper erit ?
Hæc sibi quid rerum facies, quid tanta malorum
Agmina, quid tandem fata severa volunt ?
Numquid ut extinctis natis semel omnibus, extet
Nomen de nobis præter inane nihil ?
Credo equidem: Nec erunt, si non mitescere pergāt,
Consilia, eventu talia casta suo.
Ecquis namq; meos unquam numerare labores
Calculus, aut isthæc quæ ferò damna queat ?
Quot mea crudeles exedunt viscera dentes,
Carnifices rapiunt quot bona nostra manus ?
Parva loquor: Nostros quot habent cervicibus enses,
Quotve meas urit flama, quot ignis opes ?
Eneccor, inq; dies curis gravor anxia tantis
Alterius quantas enumerare loci est.
Sic sum fracta malis, sic fessa laboribus istis,
Spirantis mea sit vix ut imago hominis.
Nec tamen est vasti quisquam sub tegmine cœli
Apportet mihi qui me miseratus opem.
Nève aliquis summam putet his constare malorum
Quæ patior, libet hinc asperiora queri.

Asperiora queri libet, & crudelia fata
 Queis premor, incultis enumerare modis,
Aspice, dira fames quas nostra in plebe querelas
 Sulciat, irati pœna tremenda DEI.
Vulgus conscriptos frumentum poscere patres
 Pergit vt, & querula voce rogare cibos,
Crediderim similes Pharon obseruasse tumultus,
 Septennis premeret cum sua rura fames.
Cum puer Hebræus cumulata sub horrea farra
 Divino Phariis venderet admonitu.
Agricolæ multi, multa olim messe superbi,
 Inuisam tolerant nunc sine pane famem.
Insolitis alii dapibus jejunia pellunt
 Paupertate novos inueniente cibos.
Pestis adhæc, latè quot funera misceat, ecquis
 Luminibus siccis enumerare queat ?
Pestis, triste malum, quod vel vitiata veneno
 Aura, putrefactus vel mage sanguis alit.
Vel creat astorum positus, Solisque labores
 Ac Lunæ, quis enim vera referre potest ?
Vel magis ætherea demissus ab arce minister
 Ancipiti nostrum sauciat ense genus.
Ceu placuit quondam Iessæi crimina fastus
 Vlcisci tali conditione DEO.
Quicquid erit, telum certè reor esse Tonantis,
 Nec temerè, certa sed ratione rapi.
Cernis vt in tota vastatrix sæuiat urbe ?
 Plurimus ut plangat pignora rapta parens.

Conju-

Conjugibus thalami viduantur, ciuibus urbes,
 Luget amatorem sponla, marita virum.
 Nullus in urbe locus Genio, Libitina tumultus
 Funereos, tota suscitât usque die.
 Aspice quot raptent tumulanda cadavera turbæ:
 Fallor, habent quod agant præter humare nihil?
 Parcite, vulneribus superi vos, parcite nostris,
 Parcite si miseris ferre soletis opem.
 Nec ferre abnuitis certè, scelerata piemus
 Dum saltem fusa crimina nostra prece.
 Iam satis admiffæ luimus fera crimina culpæ;
 Iam legnem in rebus pœnitet esse sacris.
 Iam vitiis tandem dolet indulgisse nefandis;
 Vivendi studium jam benè, majus adest.
 Hei mihi, vos quondam faciles habuère precantes.
 Forfitan illorum parcior error erat
 Nouimus ut tridui Iessæ superbia pœnam
 Senferit; hinc fusa languit ira prece.
 At postquam miserâ mea me fera damna morantur
 Luna quater vultus induit alma novos
 Nec primùm has patior clades, nondum axe citato
 Signa, decem vicibus, per sua Phœbus iit
 Ista lues mea cum per viscera sæviit, & cum
 Strata cadaveribus busta fuère meis.
 Illius recolo faciem cum temporis, horror
 Frigidus, attonitæ surrigit usque comas.
 Vix tumuli traxère situm, vix herba recentes
 Obduxit oculos; vix siluère rogi.

Vix lacrymis oculos siccare prioribus udos
 Evalui; nova cum caula doloris adest.
 Causa doloris adest; vanos & in aëra questus
 Spirantis rapiunt flabra proterva Noti,
 Dum loquor ecce alios spargit vaga fama dolores;
 Fallor, an hæc nostri summa laboris erit?
 Doctus Apostolici mysteria pandere verbi
 THOMAS, supremum fertur obisse diem.
 Fertur; & en totam bacchatur fama per urbem;
 Fama malis propè iam reddita rauca meis.
 Quid querar? unde noui fumam primordia luctus;
 Aut quibus inculem fata seuera modis?
 Fata meis semper precibus contraria, votis
 Fata inquam, nunquam non inimica meis.
 Eripuere virum, mea qui propè sola voluptas
 Et decus, & nomen delictumq; fuit
 Eripuere virum calamo, lingua, arte peritum;
 Insignem meritis eripuere virum.
 Sculpte adamantinis immobilis ordo tabellis;
 Dic age, quo merui crimine tale nefas.
 Quid feci? qua parte nocens tua numina læsi?
 In caput ingereres ut mala tanta meum
 Non ego tentavi tua jura revellere; dixi
 Nullius audaci criminis ore reum.
 Præsumsi ergo tuum demens sperare favorem;
 Cassa sed eventu spes fuit illa suo.
 Vltima nescieram restabant fulmina; Numquid
 Vltius quò jam progrediaris habes?

Sed

Sed quid fata meis toties incesso querelis?
Constant perpetuis legibus illa sibi.
Et quid fata aliud, quam sunt diuina voluntas,
Stoica si demas somnia falsa modò-
Da pietas veniam; te parte laceffere nulla
Mens fuit, extorsit talia verba dolor.
Sæpe dolor multos ea dicere verba coëgit
Quæ mox pacatis indoluere animis.
Fatorum deinceps nomen mea lingua filebit
Atq; nova incipiet flebilis arte queri.
Namq; canet laudes mixtas tamen hæc querelis
Ingenuas, rapti & tot benefacta viri.
Demum grati animi pia signa fideliter edens,
Hoc querulum certo limite claudet opus.
Res est magna quidem: nec tali digna camæna,
Audaces pietas nos facit ipsa tamen.
Quare age DEBRECII mecum lugete fideles;
Affici enim Natos Matre dolente decet.
DEBRECII lugete pii, nunc lugeat omnis
Turba virum, juvenum, cum puerisq; senum.
Occidit ille meæ Dux & moderator habentæ,
Saxeus est quem mors permouet ista nihil.
Occidit heu; jacet en miserabile corpus in urna:
Ferreus est visus qui tenet hoc lacrymas.
Abluite hos lymphis cineres lustralibus; illas
Sed flentes totas suppeditent oculi.
Quàm vellem, fierent lacrymarum lumina fontes:
Nunc fallus nobis quis dabit esse latex?

In resupinato maeremus ut ossa sepulchro,
Ossa sub extremum mox reditura diem.
Namq; ego te morbis quamvis in corpore fractum
Non doleam? lacrymis nec tua busta rigem?
Aut tua Lethæis mergam benefacta sub undis?
Aut nomen nostro desit ab ore tuum?
Tu pietas prohibeto nefas, prohibeto piandum
Morte scelus, vacet hoc crimine nostra fides
Antè dabit calido messes sine sole December,
Antè rosas tribuli, balsama tesqua ferent.
Gratia quàm nostro meritorum multa tuorum
Pectore, præco DEI maxime, vanuerit.
Namque Evangelii sacra tu mihi verba solebas
Enarrare pia simplicitate, fide.
Fœdus ut in Christo sibi consentiret utrumque;
Lex Evangelio concilianda foret.
Posterior veterem quantum exsuperarat Adamum,
Gratia quàm noxis maior habenda foret.
Qualiter exclusis operum prætextibus, omnes
Sola fides quiret justificare pios:
Quòve loco, CHRISTVS qua libertate fideles
Donavit, membris esset habenda suis.
Legales celsisse typos, celsisse figuras
CHRISTO, ceu claro pellitur umbra die
Distarent veterum quantum sacra symbola nostris,
Symbola nutantem nata fovere fidem.
Multaque præterea fidei mysteria nostræ,
Promebas mira dexteritate mihi.

Nec

Nec tibi vulgaris ratio fuit, ista docendi,
Arbitrium methodum cum tibi sæpè daret
Nescio quid supra Doctorum vulgus habebas;
Interpres methodo vix habiture parem.
Multis plana sequi mos est & aperta ministris,
Inq; illis Domini detinuisse gregem:
Ast tibi linquenti maturè elementa, medullam
Rerum, mos populis insinuare fuit.
Quid memorem excuteres cum fundamenta salutis;
Quantus facundi spiritus oris erat?
Quid? cum Antichristi vesana sophistica litem
Fecerat; hanc promptus solvere semper eras
Monstrahas ratæ contra mendacia turbæ,
Nos CHRISTI salvos solius esse nece.
Præsidii nihil in sanctis, aut virgine matre
Esse; nec humanorum in meritis operum,
Immotam in CHRISTO nostram residere salutem,
Nutat in ancipiti quæ tibi Roma loco
Sola fides quòd nos CHRISTO jungat IESU;
Sola licet verax non queat esse fides.
Non secus, ac mens sola quidem sub pectore non est;
Iuncta voluntati sed solet esse comes.
Ipsa tamen proprio mens nostra intelligit actu,
Abique voluntatis sola ministerio.
Sic calor haud vnquam solus sine luce moratur,
Igneus, at non lux sed calor urit agens.
Sæpius hæc memini mihi te inculcare volentem,
Publicitus multos disseruisse dies.

Ipsa monenda fui; blanda me voce monebas,
Asperitas linguæ non erat ulla tuæ.
Objurganda fui: sic objurgantis obibas
Munus, apud natos ceu pater almus obit,
Eloquio poteras duros inflectere sensus,
Affectus quibas ingenerare novos.

NB

Et breuiter fueras mihi quod dilectus Epheso
Iohannes, Pathmon donec adiret, erat.

NB

Quod bimari tandem Paulus fuit ipse Corintho,
Quòdve Titus, mendax sub Ioue, Creta tibi.

Quod pater Augustine tuæ dum vita manebat
Hipponæ fueras, hic mihi solus erat.

NB

Quod Mediolano Ambrosius, tibi Leucori demum
Siue Melanthon erat, siue Lutherus erat.

Ergo oculis vivum te haud abs re ego ferre solebam;
Cura nec immeritò tu mea solus eras.

Nunc quoque, si qua fides debetur vera loquenti,
Nomen in attonito pectore gesto tuum.

Et benefacta feram clauis infixæ medullis,
Donec in hoc aliquo corpore, corpus erit.

Extollamq; tuas magnum super æthera laudes
Et meritis reddam præmia digna tuis,

Nulla tuæ siquidem totius portio vitæ
(Nam memini) vanis dedita rebus erat

Sed prodesse aliis optasti posse, simulq;
Te patriæ tenuit maxima cura tuæ.

Ergo tener sacras postquam transmissus ad artes,
Intraſti patriæ limina clara Scholæ.

Protinus

Protinus ingenue mentis bona signa dedisti,
Ingens animis prima elementa tuis:
Inde pares inter viguisti, namq; recordor
Indole nec quisquam te meliore fuit.
Mox ubi signata tenera lanugine malæ,
Altiùs humanas te monuere vites.
Orbe alio positas statuisti quærere Musas;
Vota nec eventus luserat ista suus.
Nam patrios linquens longè post terga penates,
Immensas procul hinc ausus es ire vias:
Ergo recedenti patria tibi, linquitur altus
Carpatus aëriis qui petit altra jugis.
Visitur Ausonii celeberrima regia Gracchi,
Regia, quam rapidis Vistula lambit aquis.
Inde Silesiæ permenso jugera terræ
Præbuit hospitium regia Bressa tibi.
Alluit hanc plenis urbem niger Odera ripis,
Odera, par amni magne Tibisce tuo.
Misniacis tandem superatis finibus, Albim
Saxonicum, latis conspicias ire vadis.
Conspicias, & læta currentem voce salutas,
Hic fuerat longæ meta petita viæ.
Qui madido postquam vidit tua lumina vultu,
Cœpit arenosis tardius ire vadis.
Cœpit, & extollens caput udum, talibus infit:
Perge: eris Vngariæ gloria magna tuæ.
Nec secus ingresso muros, plausere sorores
Leucorides, totis quàm celer Albis aquis.

Quid memorem quanta hic tractaris sedulus artes
Cura & qua linguas sedulitate duas.
Sæpius ad pingves tibi mos vigilare lucernas,
Et studiis tota nocte vacare fuit.
Præcipuè evolvens sacrorum oracula vatun :
In studiis multum est optima scire sequi.
Vnde tua, Israël puris de fontibus hausta
Doctrina, in pretio convenienter erat.
Sudasti hic patiens incommoda plurima, donec
Gramine ter tellus, ter nive tecta fuit.
Præclaris tandem studiis feliciter auctus,
Es patriis iterum redditus inde focus.
Redditum ut excepit THVRINVM mollibus ulnis
Cœpisti ingenii promere dona tui.
Protinus accelerans hinc inde aurita juvenus,
Gymnasilii complet tecta diserta tui.
Teq; bonas discit Rectore fideliter artes,
Dum bis sena semel sydera Phœbus obit.
Vt ego legitimo mihi te mox jure reposco,
Iure sibi natum si petit ulla parens.
Gymnasilii clavum nostri tibi dedo regendum,
Porrectum mira sedulitate regis.
Instruis, hortaris, castigas, corripis, audis,
Blanda mones, persers plurima, multa taces.
Iram dissimulas, simulas prudenter, amari
Vis simul & metui, ac inter utrumq; coli.
Artibus his felix pueros, juvenesq; virosq;
Dirigis, atque modo conveniente regis

Ingenia

Ingenia in primis distingvis, idonea tradens
Quislibet, hic frænos, calcar & alter habet.
Inde viris doctis, qui te didicere magistro,
Totius Vngariæ pars modò nulla vacat
Qui tua sincerè tecum scio funera flebunt,
Absit enim ut gratum hos pectus habere negē.
Mox ubi bis proprium confecit Cynthus axem,
Clara tui passim fama laboris erat.
Ergo suos ad te legatos Claudia misit,
CLAUDIA Daciaci janua firma soli.
Ambivitiq; tuos precio precibusq; labores,
Obtulit & ludi fræna regenda sui.
Assensu, proprioq; meo de jure recessi,
Te paulum gremio cedere passa meo.
Ne mea nempe mihi lucem fax splendida soli
Spargeret, hoc animi est liuidioris opus.
Protinus aufugiunt te discedente Camenæ,
Vsuræ hospitio CLAUDIA culta tuo.
Visa ego sum certè (nec enim piget ista fateri)
Nullam illo prorsus tempore habere scholam,
Castrorum interea Septem studiosa juvenus
In tacito volvit gaudia magna sinu.
Nec secus ingenii depascit munera vestri,
Atque avido vestras pectore condit opes.
Quàm volucres pulso Borea, sub vere recenti,
Taurigenæ, Zephyri depopulantur opes.
Præcipuè fueras hoc Claudia lumine felix,
CLAUDIA Romanis heu modò præda lupis.

Rolozzoni
308

Scipio al

1572
Fecerat assiduis plenum Sol cursibus annum
Iamq; tui præfens meta laboris erat
Atque Cum mea te reducem mox rursus epistola poscit;
Redditus & Matri postmodo Natus eras.
Gymnasia positos paulò antè scholarum capessis
Frænos, & solita dirigis hosce fide.
Obliquum peragrans donec bis Cynthius orbem
Attulit emeritæ præmia miliciæ.

1572
MELIVS interea naturæ debita Magnus
Solverat, heu quas sum tum quoque passa vices.
MELIVS Vngariæ decus indelebile gentis,
MELIVS istius gloria summa loci.
Ille tuas noscens virtutes, ore supremo
Te successorem iusserat esse suum.
Iusserat, & bene sit monitis pro talibus illi
Sive illum cælum seu paradisus habet.
Namq; meas rêxti, rêxti heu, diligenter habenas,
Iudicio fallus nec fuit ille suo.

1572
Iam quartum decimo superaddere ceperat annum
Sol uagus, vt noster tu moderator eras.
Divina enarrans sacrorum oracula vatum,
Quamvis continuis tu premerere malis.
Dotibus ingenii præsentia damna levabas
Corporis atque isto nomine sanus eras
Namq; ferè quamvis oculorum luce careres:
(Morbi hanc sustulerant continuusq; labor)
Plebs tamen arreçtis Domini magnalia fantem
Auribus attendens læpius, obstupuit.

Obstupuit

Obstupuit tantas mentis mirata beatæ
Divitias, tanti robur & ingenii.
Ah quoties memini populum tibi dicere : certè
Huic multum in cæco corpore lucis inest.
Notus ut exactum fuerit tibi Paulus ad ungvem,
Qui dubitet, sanum hunc pectus habere negem.
Ventura instanti vix credent secula seculo,
Talia sub tali te potuisse statu:
Quid? quòd Pannonicis poteris iam lumine cassus
Articulos fidei differuisse sonis?
Et tales scripsisse *L o c o s*, quibus Vngara tellus
Æquandos, lingua vix habet in propria.
Quid? quòd *sermo N o v i* peregrinus scæderis ausu
Vngarica incipiet verba referre tuo.
Et brevibus Scholiis genuinum ostendere sensum,
Lectorem obscuros atque docere locos.
Hoc mihi precipue moriens opus, esse volebas
Curæ, quod proles posthuma penè foret:
In charis gestabo oculis, sulviq; metalli
Gemmarumq; mihi semper id instar erit.
Vtq; semel cæpi prælis submittere, pergam
Edere, non ulla interveniente mora.
Tot sancti quoties animum subiere labores,
Te toties nunquam non habuisse velim.
Atque tui desiderium sub pectore nostro,
Mærores toties innovat & gemitus.
Quid sanctos memorem mores, vitæq; severæ
Munia, quid viduum sed sine labe thorum?

Castâ fuit, quæ vita fuit, pia sobria, frugi:
Et procul à Siculis disîta deliciis-
Fortis in adversis animus, patiensq; laborum
Debile cum corpus non pateretur, erat
Hæc si nostra tuas sunt infra encomia laudes:
Ignosces; meritis vincor ubiq; juis.
Nunc jam quas possum merens tibi reddere grates
Chare parens, gratæ Symbola mentis habe
Gratia magna tibi, fidei quòd dogmata, plana
Dum licuit dixi simplicitate mihi.
Gratia magna tibi, tua quòd post fata disertis
Nunc quoque me scriptis instruis atque doces.
Grates Pannonici mecum date quæto Ministri
Hic vir de vobis quòd mereatur habet.
Debita quin isti persolvant Pannonæ omnes
Hic vir de cunctis quòd mereatur habet.
Quòd mihi fallacis technas & crimina Romæ
Monstrasti solers, gratia multa tibi.
Fluctibus in mediis bone Pastor ovile relinquis,
Hoc tibi vivendum tempore Pastor erat.
Cum mihi mille cruces, cum mille pericula, quodvis
Momentum miseræ, temporis hujus agit.
Nunc decuit solita tristem solariet arte:
Decreta at magni non voluere DEI,
Hæc ego quæ possum. Tibi sed DEVS arbiter orbis
Nunc dat in æthereis præmia digna locis.
Illic cum sanctis Dominum veneraris IESVM,
Illius vivus signa sequutus eras.

Ossa ego nunc tua jam tellure fideliter abdā
Ossa, prius lacrymis humida facta meis
Non tibi pyramidem statuam non ære sepulchrum
Excudam, solo pulvere tectus eris,
Pompa iuuet Reges & magnos ista Monarchas
Exequiis gaudes tu scio, simplicibus.
Flete pii, lugete DEI, mea membra, fideles :
Accipit heu quantum, quàm brevis urna virum
Pax alat hos cineres; & qua tumulantur arena,
Cinnama pro tribulis semper odora ferat.

F I N I S.

Tho. Fel. Debre. Ecclesiam
patriam lugentem alloquitur.

*F*ata quid assiduis iuvat exagitare querelis
Quid sortem querulo carmine flere tuam?
Ista pios ex consilio manet aspera diuinum:
Istis, est idem tempus in omne tenor.
Parce igitur lacrymis, nec inanes funde querelas
Patria, quid prodest flere, dolere, queri?
Funera nil opus est proluxo nostra fovere
Luctu: Res usum non habet ista suum.

C

Non

Non ego lugendus vacuis vagor exul in umbris
Nec pœnale chaos, tristia regna colo.
Sed fruor ætherea, nunc Umbra beator, aura:
Imperium præsens hic ubi Christus habet.
Dum licuit tecum vitam nec inutilis egi,
Illa sed en vitæ veriùs umbra fuit.
Hic pax, hìc requies, hìc fulgor amabilis, hìc lux
Hic cum perpetua, gaudia vera die.
Hic bonitas, hìc integritas, sapientia, candor:
Virtutum hic plenus sed sine labe chorus
Et quod summa benè est huius perfectio vitæ
Cernitur hic præsens, omnibus omne Deus.
Vos lacrymæ, morbi, noxæ, contagia, lethum,
Vos pavor, esuries, cura, laborq; premunt.
Colligere inde potes, vitam qua sorte priorem
Mutarim, qualem nunc teneamve locum
Quare age sollicitos de pectore pelle dolores
Pelle, quid assiduis fletibus omi rigas,
Quin potiùs tibi quæ nuper mandare solebam.
Sedula sollicita fac tueare fide.

*Sis pia sis fidei custos animosa receptæ,
Non nugis verbo nititur illa Dei
Hanc ego te, nosti, docui, mea scripta revolve
Testantur nostram quæislibet illa fidem
Divinum doceat fidei, te dogmata verbum
Non licet hic quenquam consuluisse tibi.
Nec modò plura libet: Domini protecta sub aliis
Tempus in æternum patria chara vale.*

E P I C E D I O N
E I V S D E M B R E V E .

^A
STEPHANO FELEGIHAZIO
*Debrecino fratres amantiſſimo fratri, et paren-
tis loco ſemper habito multis cum lacry-
mis, in teſtimonium pietatis
ſcriptum.*

Q Vis mihi nunc lacrymas in carmina, quis ſue que
Quis præbet lætus, qui ſ gemitusq; graves? (relas
Vt tua lætulo deplorem funera veriu,
Teq; canam mœſta frater amandæ lyra.
Nos quoniam miſeros ſublatus funere triſti
In medio linquis (proh dolor) ecce mari.
Hei mihi lugenti quos nobis morte dolores
Quos præbes gemitus, quas lacrymasq; graues.
Hei mihi quos lætus mœrens Eccleſia fundit,
Hei mihi quos lætus fundit ouile D E I.
Hei mihi quas patitur nunc CHRISTI Eccleſia fraudes
Hoſtes quantas ſuſtinet atque manus.
Nunc certè fuerat tempus remouere luporum
Inſidias, plebi & dogmata ſacra dare.
Turamen (heui nobis) cœleſtia tecta capſis
Æterni fruereſ contuituq; D E I.

Verum

Verum flere licet nobis, lacrymasq; rigentes
Fundere, & imbre genas conmaculare novo.
Nunc quoniam duris oppressa Ecclesia rebus
Iacturam tristi conditione refert.
Nos quoque lugemus spoliari praeside tanto
Qui sumus auxilio turba relicta tuo.
Heu quando parcae minuetur vestra potestas
Eheu fatorum vis fera quando ruet?
Vos etiam tristi rapuistis morte PHILIPPVM
Gymnasii fuerat qui pater Albiaci.
Vos quoq; solvistis MARTINI fata LUTHERI
Restituit sanctae qui pietatis opus.
Vos etiam HOKHINVM rapuistis funere PETRVM
Qui pavit Domini cum pietate gregem.
Vos HELLOPAEI rapuistis corpora sancti
Qui docuit purae religionis opus.
Huc quoq; per celebri Reverendu nomine THOMAM
Morte peremistis tristia fata truce.
Cuius ob interitum Christi sic luget ovile
Ut solet amissa prole dolere parens.
Quattuor & denos tractavit sacra per annos
Debrecijs spargens dogmata sancta viris.
Quinetiam libros proprii monumenta laboris
Edidit, & populo multa legenda dedit.
Hic etiam saedo turbantes dogmata sacra
Vicit, caelesti munere multa tenens.
Et sacra versutus qui turbant dogmata technis
Comprehsit rabiem, sustulit atque dolos.

Iste

Iste piam duxit vitam castamq̄ sacramq̄
Iste suum vixit cum pietate diem
Iste tenet celli purissima mœnia cœli
Iste Deum cernit mente oculisq̄ suum.
Iste beatorum requie super æthera cœli
Nunc fruitur, sanctos cernit & iste patres
Oceani in medio nos hic sine puppe reliquit
Vt nos scindamus nuuc sine classe freta
Iste sua sulcans felici iam freta classe
Presit humum pedibus litora tuta petens,
Pange igitur pectus trepidis Ecclesia palmis
Namq̄ tibi subito mœsta querela venit,
Abde tuos pulla vultus modo velte decentes
Gloria namq̄ tibi morte peremta jacet.
Flete senes, iuuenes, pueri, uos flete puellæ,
Et manibus vestris vos lacerate comas,
Vos lacerate comas, & fletibus ora rigate
Estis qui auxiliis turba relicta suis,
Conde tuos vultus nunc Lucifer optime conde
Lumina conde precor phœbe benigne tua,
I precor & violis gemebunda Ecclesie THOMAE
Exorna tumuli busta sacrata tui.
I precor atque illi tranquillam posce quietem
Extremum donec cernit adesse diem.
Ergò iaces divine parens cultissima morum
Regula, sed semper fama superstes erit.
O columen sacrum, vitæ spes vnica nostræ
Vrbis DEBRECIÆ gloria summa jaces.